

LỄ THẬT VỀ CHÂN ĐÈN BẢY NGỌN

Bài 1

Xuất Ê-díp-tô ký 25:31-39: Người cũng hãy làm chân đèn bằng vàng ròng. Cái chân, cái thân, cái đài, cái bầu cùng cái hoa của đèn đều làm bằng vàng đánh giát. Hai bên thân đèn sẽ có sáu nhánh nứt ra, ba nhánh ở bên này và ba nhánh ở bên kia. Trong sáu nhánh nứt ra trên chân đèn, mỗi nhánh đều sẽ có ba cái đài hình như hạt hạnh nhân cùng bầu và hoa. Trên thân chân đèn, lại cũng sẽ có bốn cái đài hình hạt hạnh nhân, bầu và hoa. Trong sáu nhánh từ thân chân đèn nứt ra, hãy cứ mỗi hai nhánh thì dưới có một cái bầu. Bầu cùng nhánh của chân đèn đều bằng vàng ròng nguyên miếng đánh giát. Người cũng hãy làm bảy cái thếp đèn, dựng hẳn khi thấp thì chiếu trước chân đèn. Kéo bắt tim cùng đồ đựng tàn đèn cũng sẽ bằng vàng ròng. Người ta sẽ dùng một ta láng vàng ròng làm chân đèn này và các đồ phụ tùng của chân đèn.

Mục đích của Chân đèn bảy ngọn trong nơi thánh này là để chiếu sáng nơi thánh, hầu cho các thầy tế lễ có thể làm việc được trong nơi thánh này hoặc ngày hoặc đêm.

Vị trí của Chân đèn bảy ngọn: Được đặt tại phía Nam trong nơi thánh của đền tạm, đối diện với Bàn để Bánh Trân-Thiết là bàn được đặt ở phía Bắc trong đền tạm.

Xuất Ê-díp-tô ký 26:30-35: Người phải dựng đền tạm y như kiểu đã chỉ cho người trên núi vậy. Người hãy làm một bức màn bằng vải gai đậu mịn, chỉ tím, đỏ điều, đỏ sẫm, có thêu những hình chê-ru-bin cực xảo; rồi xủ màn đó trên bốn trụ bằng cây si-tim, bọc vàng, dựng trên bốn lỗ trụ bằng bạc; các móc trụ đều bằng vàng. Người sẽ treo màn đó vào móc dưới bức bong, rồi ở phía trong màn để hòm bảng chứng; màn này dùng phân biệt cho các người nơi thánh và nơi chí thánh. Đoạn, hãy để cái nắp thi ân trên hòm bảng chứng, đặt trong nơi chí thánh. Bên ngoài bức màn về phía bắc đền tạm thì để cái bàn; còn cây chân đèn thì để về phía nam đối ngang cái bàn.

Chữ phía Nam trong câu 35 này, đó là chữ תַּיִמָן - tayman, số 8486 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: Hướng người ta (hay bất cứ điều gì về phía tay Hữu) mà phía Hữu của Chân đèn bảy ngọn là phía Đông, tức là cửa của đền tạm, là bóng về Đức Chúa Jêsus Christ - Ngài là cái cửa của chiên (Giăng 10:9).

Cấu tạo của Chân đèn bảy ngọn gồm có:

1- Cái chân của Đèn; 2- Cái thân của Đèn; 3- Cái đài của Đèn; 4-Cái bầu cùng cái hoa của Đèn;

Tất cả các phần này đều được làm bằng vàng ròng giát mỏng ngoại trừ thếp đèn- bắc đèn.

Phụ kiện được làm cho đèn gồm có: kéo bắt tim đèn cùng đồ đựng tàn của đèn.

Tổng quát về Chân đèn bảy ngọn:

Thân thể của người tin Chúa được ví là đền thờ của Đức Chúa Trời và trên thân thể này, môi miệng của người tin Chúa được sử dụng tùy theo hoàn cảnh và mục đích sử dụng mà được gọi là bàn thờ dâng của lễ hoặc của lễ thiêu, hay của lễ chay, hoặc là Bàn thờ xông hương, hoặc là Bàn để Bánh Trân-Thiết.

Trong môi miệng của người tin Chúa thì cái lưỡi được ví là lửa, nghĩa là khi người tin Chúa mở miệng ra nói, thì tùy theo mục đích sử dụng mà được gọi là lửa để dâng của lễ lên cho Đức Chúa Trời hoặc là cái cung để bắn các mũi tên, hoặc là ngòi viết để vịnh thơ ca trong sự ngợi khen Đức Chúa Trời.

Lời nói ra từ miệng lưỡi của người ta tùy theo mục đích sử dụng mà được định các danh tính riêng.

Khi người tin Chúa công bố Lời của Đức Chúa Trời thì lời nói ra đó sẽ được gọi là các sứ giả được sai đi, gieo hạt giống của Nước Đức Chúa Trời, để đánh trận, để gây dựng, để tấn công kẻ thù nghịch, để huỷ phá công việc của ma quỷ, để rao truyền, để chiếu sự sáng của Đức Chúa Trời ra, để mở đường, để dắt dẫn, để chữa lành, để dâng của tế lễ, để ban phát bánh và nước hằng sống của Đức Chúa Trời cho dân sự, để ngợi khen Đức Chúa Trời, để dâng hương thơm lên Đức Chúa Trời.

Ma-thi-ơ 5:14-16: Các người là sự sáng của thế gian; một cái thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất được: cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà. Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, đừng họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời.

Trong bài hôm nay chúng ta học về Chân đèn bảy ngọn, là nói về tấm lòng hay có thể nói cách chính xác là tâm trí của người ta, nơi mà mọi sự người ta ao ước, toan tính, hy vọng, ra quyết định hành động và chỉ đạo năm giác quan của thân thể mình để sống trên đất này.

Đặc điểm về tâm trí của xác thịt loài người được tạo dựng nên là để tiếp nhận mọi sự chỉ đạo từ tâm linh,

tức là A-đam, như Lời của Đức Chúa Trời đã phán từ lúc ban đầu, khi loài người được tạo nên trên đất này.

Sáng thế ký 1:26-31: Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta, đặng quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất. Đức Chúa Trời lại phán rằng: Nay, ta sẽ ban cho các người mọi thứ cỏ kết hạt mọc khắp mặt đất, và các loài cây sanh quả có hạt giống; ấy sẽ là đồ ăn cho các người. Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời, và các động vật khác trên mặt đất, phàm giống nào có sự sống thì ta ban cho mọi thứ cỏ xanh đặng dùng làm đồ ăn; thì có như vậy. Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ sáu.

Không một chỗ nào có chép về quyền hạn của xác thịt loài người khi A-đam đã được tạo nên và cầm quyền quản trị muôn vật, trong muôn vật đó có thân thể xác thịt của loài người được tạo nên bằng bụi đất.

Khi A-đam phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác nơi vườn Ê-đen, thì A-đam liền bị Đức Chúa Trời phán xét và bởi sự phán xét đó mà ngọn đèn nơi tâm linh của A-đam bị mất sự xúc dầu và trở nên leo lét, không đủ sức mạnh để quản trị xác thịt của mình nữa và như vậy, A-đam sẽ chết nếu như người không tìm được giá cứu chuộc cho sự sống mình đang lúc xác thịt của người đang sống và nếu thân thể xác thịt của người chết thì A-đam cũng chết theo.

Sáng thế ký 3:17-19: Ngài lại phán cùng A-đam rằng: Vì người nghe theo lời vợ mà ăn trái cây ta đã dặn không nên ăn, vậy, đất sẽ bị rửa sả vì người; trọn đời người phải chịu khó nhọc mới có vật đất sanh ra mà ăn. Đất sẽ sanh chông gai và cây tật lê, và người sẽ ăn rau của đồng ruộng; người sẽ làm đổ mồ hôi trán mới có mà ăn, cho đến ngày nào người trở về đất, là nơi mà có người ra; vì người là bụi, người sẽ trở về bụi.

Nguyên văn câu 17 được chép trong Bản Kinh-Thánh Kinh James version là: **And unto Adam he said, Because thou hast hearkened unto the voice of thy wife, and hast eaten of the tree, of which I commanded thee, saying, Thou shalt not eat of it: cursed is the ground for thy sake; in sorrow shalt thou eat of it all the days of thy life;**

Nghĩa là: *Ngài phán với A-đam rằng: Bởi vì người đã vâng theo tiếng của vợ người và đã ăn trái của cây mà ta đã mạng lệnh cho người rằng: Người chớ ăn trái đó, vậy nên đất đã bị rửa sả vì người; trong sự đau buồn và phiền muộn mà người phải ăn trái của nó trọn đời.*

Đất nghĩa là muôn vật được tạo nên bởi đất trong đó có thân thể xác thịt của A-đam, đều bị rửa sả và trọn đời của mình, trong sự đau buồn, phiền muộn mà A-đam phải ăn mọi sự ra từ đất (*trái của nó*).

Hết thấy loài người ra từ A-đam đều được cha mẹ thuộc về xác thịt đặt tên cho, nhưng tâm linh của loài người đều được gọi chung là A-đam, nghĩa là loài người.

1 Cô-rinh-tô 15:42-49: Sự sống lại của kẻ chết cũng như vậy. Thân thể đã gieo ra là hay hư nát, mà sống lại là không hay hư nát; đã gieo ra là nhục, mà sống lại là vinh; đã gieo ra là yếu, mà sống lại là mạnh; đã gieo ra là thể huyết khí, mà sống lại là thể thiêng liêng (*thuộc linh*). Nếu đã có thể huyết khí, thì cũng có thể thiêng liêng (*thuộc linh*); ấy vậy, có lời chép rằng: Người thứ nhất là A-đam đã nên linh hồn sống. A-đam sau hết là thần ban sự sống. Nhưng chẳng phải thể thiêng liêng (*thuộc linh*) đến trước, ấy là thể huyết khí; rồi thể thiêng liêng (*thuộc linh*) đến sau. Người thứ nhất bởi đất mà ra, là thuộc về đất, người thứ hai bởi trời mà ra. Người thuộc về đất thể nào, thì những kẻ thuộc về đất cũng thể ấy; người thuộc về trời thể nào, thì những kẻ thuộc về trời cũng thể ấy. Như chúng ta đã mang ảnh tượng của người thuộc về đất, thì chúng ta cũng sẽ mang ảnh tượng của người thuộc về trời.

Tâm linh của loài người là thuộc về Đức Chúa Trời và là một đèn của Đức Giê-hô-va, như có chép:

Châm ngôn 20:27: Linh tánh loài người vốn một ngọn đèn của Đức Giê-hô-va, dò thấu các nơi ẩn bí của lòng.

Đức Chúa Trời sẽ thông qua ngọn đèn, nghĩa là qua tâm linh của loài người mà biết rõ tất cả mọi sự mà người ta tư tưởng, suy nghĩ, toan định nơi tâm trí mình, mà người ta thường gọi nó là **cái lòng**.

Để phục hồi lại quyền quản trị xác thịt mình, thì ngọn đèn nơi tâm linh của người tin Chúa phải được phục chế, nghĩa là phải được sửa chữa, làm lại theo nguyên tắc ban đầu trong Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho Môi-se phải làm Chân đèn bảy ngọn này cho những người thuộc về dân sự của Ngài, trong đó có Môi-se và đó là bóng về công việc phục chế ngọn đèn nơi tâm linh loài người.

Vì vật liệu làm Chân đèn bảy ngọn này hoàn toàn bằng vàng ròng (*ngoại trừ 7 cái thép*) và vàng ròng là thuộc về Trời và công việc chế tạo này là bóng cho việc giảng, dạy Lời của Đức Chúa Trời cho dân sự của Ngài và nhưng không phải là văn tự mà là Lễ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống.

Tác dụng của Chân đèn bảy ngọn - Ngọn đèn của Đức Giê-hô-va ở trong lòng của người ta đó là giúp cho người thuộc về Đức Chúa Trời được dọn dĩ đến với Đức Chúa Trời của mình trong tâm thần chứ không phải bị lệ thuộc vào các thủ tục của sự thờ phượng và sự hầu việc Chúa trong xác thịt của người ta.

Công việc mà Môi-se phải làm trong thuộc thế đó đã được thực hành trong Lễ thật, nghĩa là trong thuộc linh qua chức vụ của các tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ mà Phao-lô là một trong các tôi tớ của Ngài.

Ê-phê-sô 3:8-12: Phải, ân điển đó đã ban cho tôi, là kẻ hèn hơn hết mọi thánh đồ, để rao truyền cho dân ngoại sự giàu có không dò được của Đấng Christ, và soi sáng cho mọi người biết sự phân phát lễ mầu nhiệm, từ đời thượng cổ đã giấu kín trong Đức Chúa Trời là Đấng dựng nên muôn vật. Ấy vậy, hiện nay sự khôn sáng mọi đường của Đức Chúa Trời cậy Hội thánh mà bày tỏ ra cho những kẻ làm đầu và những kẻ cầm quyền trong các nơi trên trời, theo ý định đời đời của Ngài đã làm xong trong Đức Chúa Jê-sus Christ, Chúa chúng ta, trong Ngài chúng ta nhờ đức tin đến Ngài mà được tự do đến gần Đức Chúa Trời cách dọn dĩ.

Lễ thật là những lễ mầu nhiệm, từ đời thượng cổ đã giấu kín trong Đức Chúa Trời là Đấng dựng nên muôn vật mà nay, nghĩa là kể từ Thánh-Linh của Đức Chúa Jê-sus Christ đến thế gian này để lập và cai trị, dắt dẫn Hội-thánh của Ngài, bấy giờ Đức Thánh-Linh mới tỏ ra cho các tôi tớ thánh của Ngài để gây dựng những người thuộc về Đức Chúa Jê-sus Christ và chính quyền phép trong Lễ thật của Đức Chúa Trời là sự sáng thật của Đức Chúa Trời sẽ phục hồi lại ngọn đèn nơi tâm linh của những người được cứu chuộc.

Tại sao Chân đèn này lại có bảy ngọn và được gọi là Chân đèn bảy ngọn?

Vì loài người - A-đam - ra từ hơi thở của Đức Chúa Trời và thuộc về sự sáng thật của Đức Chúa Trời, và như vậy A-đam thuộc về Thần của Đức Chúa Trời mà Đức Chúa Trời có bảy vị Thần trong Ngài. Điều đó không có nghĩa là bảy vị Thần đó tạo thành một Đức Chúa Trời, nhưng Đức Chúa Trời chỉ có Một nhưng Ngài là Thần Linh tối cao và trong Ngài có quyền phép vô song mà con số 7 luôn nói về sự hoàn hảo, trọn vẹn của Đức Chúa Trời. Chúng ta hãy xem Lời của Đức Chúa Trời chép gì về quyền phép của Đức Chúa Trời trong Thần tánh của Ngài.

Ê-sai 11:1-2: Có một chồi sẽ nứt lên từ gốc Y-sai, một nhánh từ rễ nó sẽ ra trái. Thần của Đức Giê-hô-va sẽ ngự trên Ngài, tức là thần khôn ngoan và thông sáng, thần mưu toan và mạnh sức, thần hiểu biết và kính sợ Đức Giê-hô-va.

Lời Chúa chép ở đây là nói về các Thần của Đức Giê-hô-va ngự trên Đức Chúa Jê-sus khi Ngài được Đức Chúa Cha đem Ngài vào thế gian này để thi hành kế hoạch cứu chuộc nhân loại. Nếu chúng ta đếm số các Thần của Đức Giê-hô-va ngự trên Đức Chúa Jê-sus thì chỉ có Sáu vì Thần mà thôi, đó là thần khôn ngoan và thông sáng, thần mưu toan và mạnh sức, thần hiểu biết và kính sợ Đức Giê-hô-va.

Vì Thần thứ Bảy không thấy được chép ra vì Thần đó để ban cho loài người để nâng đỡ, giúp đỡ họ cho được đứng thẳng dậy một lần nữa để được phục hồi thân phận làm con của Đức Chúa Trời, đó là Thần ân điển ban sự ăn năn và sự cầu nguyện cho những người thuộc về Đức Chúa Trời. Còn Đức Chúa Jê-sus là Đấng thánh đến từ Đức Chúa Cha để thi hành chức vụ trong thân thể xác thịt như thân thể xác thịt của loài người chúng ta, thì không cần phải chép về Thần này, vì chính Ngài là ân điển của Đức Chúa Trời ban cho loài người trên đất này, để cứu chuộc họ lại cho Đức Chúa Trời.

Xa-cha-ri 12:8-11: Trong ngày đó, Đức Giê-hô-va sẽ làm Đấng bảo hộ của dân cư Giê-ru-sa-lem, và trong ngày đó kẻ rất yếu trong chúng nó sẽ như Đa-vít, nhà Đa-vít sẽ như Đức Chúa Trời, sẽ như thiên sứ của Đức Giê-hô-va ở trước mặt chúng nó. Xảy ra trong ngày đó ta sẽ tìm cách hủy diệt hết thủy những nước nào đến đánh Giê-ru-sa-lem. Ta sẽ đổ thần của ơn phước và của sự nài xin ra trên nhà Đa-vít, và trên dân cư Giê-ru-sa-lem; chúng nó sẽ nhìn xem ta là Đấng chúng nó đã dâm; và

chúng nó sẽ thương khóc, như là thương khóc con trai một, sẽ ở trong sự cay đắng, như khi người ta ở trong sự cay đắng vì có con đầu lòng. Trong ngày đó, sẽ có sự thương khóc lớn tại Giê-ru-sa-lem, như là sự thương khóc của Ha-đát-Rim-môn ở trong đồng bằng Mê-ghi-đô.

Công vụ các sứ đồ 11:17-18: **Vậy, nếu Đức Chúa Trời đã ban cho họ cũng một ơn như cho chúng ta, là kẻ đã tin đến Đức Chúa Jêsus Christ, thì ta là ai, mà ngăn trở Đức Chúa Trời được? Tín đồ nghe bấy nhiêu lời xong, đều thỏa thuận và ngợi khen Đức Chúa Trời, rằng: Vậy Đức Chúa Trời cũng đã ban sự ăn năn cho người ngoại để họ được sự sống!**

Giăng 8:46: **Trong các người có ai bắt ta thú tội được chăng? Nếu ta nói lẽ thật, sao các người không tin ta? Ai ra bởi Đức Chúa Trời, thì nghe lời Đức Chúa Trời; cho nên các người chẳng nghe, tại các người không thuộc về Đức Chúa Trời.**

Khải huyền 5:6: **Tôi lại thấy chính giữa ngai và bốn con sanh vật, cùng chính giữa các trưởng lão, có một Chiên Con ở đó như đã bị giết; Chiên Con có bảy sừng và bảy mắt, là bảy vì thần của Đức Chúa Trời sai xuống khắp thế gian.**

Điều kiện để người tin Chúa nhận được sự phục chế ngọn đèn nơi tâm linh mình, đó là: **Bấy giờ Ngài phán cùng những người Giu-đa đã tin Ngài, rằng: Nếu các người hằng ở trong đạo ta, thì thật là môn đồ ta; các người sẽ biết lẽ thật, và lẽ thật sẽ buông tha các người.** (Giăng 8:31-32)

Chữ **biết** được chép trong mạng lệnh này, trong tiếng Hy-lạp là chữ ΓΙΝΩΣΚΩ - **Gino Sko**, số 1097 có nghĩa là: **Học để biết, để tiếp nhận, để nhận được sự hiểu biết và sự nhận biết.**

Lời hứa và sự kêu gọi của Đức Chúa Trời dành cho loài người trở lại với Ngài để nhận được sự hiểu biết về Lời của Ngài, hầu cho người tin Chúa được biết Đức Chúa Trời, trước hết là qua luật pháp văn tự và nhờ đó mà người ta nhận biết trách nhiệm của mình phải làm, là làm sạch mọi tội lỗi mình qua sự ăn năn tội lỗi và sự làm theo luật pháp công bình của Đức Chúa Trời. Sự trung tín và kính sợ Đức Chúa Trời ở trong người ấy sẽ giúp cho người ấy nhận được sự ban cho Thần của Đức Chúa Trời để nhận lãnh khả năng hiểu biết và khả năng nhận biết ý muốn và nhận biết các công việc của Ngài mà hầu việc Ngài.

Châm ngôn 1:23: **Nhân vì ta trách các người, các người khá trở lại; Kia, ta sẽ đổ thần linh ta trên các người; Ta sẽ làm cho các người biết những lời của ta.**

Khả năng hiểu biết và nhận biết ý nghĩa của Lời của Đức Chúa Trời cũng chính là khả năng khiến cho tâm linh của người tin Chúa được sanh lại và được vào Nước Đức Chúa Trời và khả năng đó chính là quyền phép của sự sáng thật trong Lời của Đức Chúa Trời.

Giăng 1:4-5: **Trong Ngài có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người. Sự sáng soi trong tối tăm, tối tăm chẳng hề nhận lấy sự sáng.**

Nói theo cách mở rộng thì 2 câu trên sẽ là: **Trong Lời của Đức Chúa Trời (luật pháp văn tự) có sự sống, sự sống là sự sáng (Lẽ thật) của loài người (A-đam). Sự sáng chiếu soi mọi sự thuộc về sự tối tăm (trong lòng của người ta và những sự mà người ta đối diện qua sự nhìn, sự nghe và sự cảm nhận được bởi các giác quan của mình), sự tối tăm chẳng có thể nào nhận lãnh được hay là linh được cũng như không thể đến gần sự sáng.**

Công việc làm Chân đèn bảy ngọn của Môi-se là bóng về chức vụ rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời (như Phao-lô đã viết trong Ê-phê-sô 3:8-12) mà trước hết là giúp cho những người tin Chúa được nhận biết Lẽ thật và nhờ Lẽ thật và quyền phép của Đức Thánh-Linh mà được tái sanh tâm linh mình, hầu cho những người đó có thể hiểu được ý nghĩa của Lời của Đức Chúa Trời trong đó có Lẽ thật mẫu nhiệm, để gây dựng tâm linh của người tin Chúa cho được trưởng thành theo ý muốn của Đức Chúa Trời.

Giăng 3:3& 5-8: **Đức Chúa Jêsus cất tiếng đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời... Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều ta đã nói với người: Các người phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.**